

GÁL FERENC

Ház körüli munkák

42.

*Könyvízű részletek majd máskor.
Most megteszi a jutalomfalat
és a kötéldobra éhes gyerekszem,
ami előtt játszadózhatok a tépőzárral.
Betelefonálhatok az élő adásba,
hogy a rádióból is halld: elvagyok
ebben a gyalult dombhajlatban,
az állandósult magasnyomásban.
Követem, ahogy a kertben repedések
nyílnak, a méhek napok óta rajzanak,
majd önvizsgálatot is tartok.
Sorra véve, ahogy első körben
megszabadulok a függönyöktől,
mellőzöm a lélek rezdüléseiről felvett
lajstromot, a névjegy átadását viszont
gyakorlom, két és három ujjal.
A tapintható rövidítéseket feloldva,
igény szerint ki is fejtve
az alkalmi asztaltársaságban,
hol a tálakat darált jég övezze,
az olvadékkal pedig ne törődjön
senki.*

53.

*Nem szívok vissza semmit.
Inkább beleélem magam,
hogy az önisméltés kényszerétől űzve
te is részesülsz az áldozatból,
amibez minden a helyén van.
Az ég legalján fényvisszaverő mellények
mozognak, a szomszéd körbejár
a szokott irányba, én meg ellenőrzöm,
hogy az ablakbádog langyosabb-e
még a kézfejemenél.
A művelethez illő pózban kivárok:
isméltődik-e, és ha igen, mire ösztökél
a dombok közt csapongó ágyúdörgés.
Ez elé, a napló mai dátumához,*

*már csak annyi jön, hogy álmomban
a konkrét költészet hívéül szegődtem,
és reggelinél mardosott a szégyen.
Hogy jól jött volna az a könnyű szédülés,
aminek érdekében lélegzetem
olykor visszatartom, súlypontomat
áthelyezve kissé.*

CSEHY ZOLTÁN

Fogli d'album II.

JÁZMINTAPS

*Mi lesz, ha jönnek a freudisták, és
megfejtik az álmodat? Világos lesz, hogy mit
miért csinálsz, diagramba rendezik
a libidókat, szirmokba az asszociációkat.
Annyi elfojtás közt rágondolsz apádra, anyádra,
sírjukba tessékeled őket,
nagyfejű krizantémokat hangolsz át, míg
a tudatperemen
tovább tapsikolnak a hülye kis jázminok.*

AZ EPIKUS SZAPPAN

*Zavartan jön ki a próbateremből,
kagylóból a gyöngy. Tenger zajában
intenzív só. Mossa, mossa tovább a hab
a partra vetett, sózott, piszkos testet,
elvezényelt halál hörög,
eposzba illő szappan habzik.*

ANIMA

*A vonóshangszerek testében
az anima egy rejtett fadarab,
mely a húrok rezgését küldi tovább,
és létrehozza a rezonanciát.
Belső rokokóm animája vagy, herceg,
e kétes palotában rezgő ablakok, zenélő lakomák őre,
köréd épül a birodalom, ez a formátlan hangszer,
lőszőrfozslató vonója is meglesz, csak meg kell találni.*